

KUNNAN OSALLISTUMINEN KUNNANELÄINLÄÄKÄRIN KÄYNTIMATKASTA ASIAKKAALLE AIHEUTUVIIN KUSTANNUKSIIN

Eläinlääkintähuoltolain (765/2009) 22 §:n mukaan kunta voi osallistua peruseläinlääkäripalvelusta ja kiireellisestä eläinlääkäriavusta kotieläimen omistajalle tai haltijalle aiheutuneisiin kustannuksiin.

Kunnaneläinlääkärin eläimen omistajalta tai haltijalta perimään palkkioon vaikuttaa paitsi suoritettujen toimenpiteiden laatu, myös käyntimatkan pituus. Tämän lisäksi kunnaneläinlääkäri perii korvauksen matkakustannuksista ajettujen kilometrien mukaan. Eläinlääkärikäynnin kustannukset voivat siten vaihdella huomattavasti riippuen siitä, mistä käsin kunnaneläinlääkäri päivystää ja missä eläintenpitopaikka sijaitsee. Kustannukset voivat nousta korkeiksi esimerkiksi niissä päivystysalueen ääri-laidoilla sijaitsevilla eläintenpitoyksiköissä, joihin päivystävä kunnaneläinlääkäri joutuu tulemaan päivystysalueen toiselta ääri-laidalta. Eläimen omistajan tai haltijan voi olla mahdotonta ennakoida käynnistä aiheutuvia kustannuksia, koska sitä, kuinka pitkän etäisyyden takaa päivystävä eläinlääkäri tulee, ei tiedetä ennakoon. Etenkin päivystysaikana laajoilla päivystysalueilla matkakustannusten osuus voi kasvaa niin suureksi, että kunnaneläinlääkärin käynnistä aiheutuvat kustannukset nousevat eläimen omistajan tai haltijan kannalta kohtuuttomiksi. Tämä voi puolestaan johtaa eläin-suojelullisiin epäkohtiin, mikäli päivystysaikana sairastuneen eläimen hoito viivästyy taloudellisista syistä.

Osallistumalla eläinlääkäripalveluista eläimen omistajalle tai haltijalle aiheutuneisiin kustannuksiin kunta voi tasata niitä eroja, joita eläinlääkäripalveluiden kustannuksiin aiheutuu maantieteellisten etäisyyksien vuoksi. Ilman subventiomahdollisuutta eläinlääkärikäynnin kustannukset olisivat huomattavasti suuremmat niissä pitopaikoissa, jotka sijaitsevat kaukana kunnaneläinlääkärin kiinteästä toimipaikasta, kuin niissä pitopaikoissa, jotka sijaitsevat lähellä kunnaneläinlääkärin toimipaikkaa.

Eläinlääkintähuollon valtakunnallisen ohjelman (EHO, 2015–2021) mukaan kunta voi asettaa tietyn omavastuuosuuden matkoista aiheutuviin kustannuksiin (kunnallisen eläinlääkäritaksan matkasta riippuva käyntimaksu ja kilometrikorvaukset) ja subventoida eläinlääkäripalveluiden käyttöä omavastuuosuuden ylittävältä osalta. Jokaisella kunnalla on lain nojalla mahdollisuus päättää omista subventioistaan, mutta suositeltavaa on tehdä päätös koko yhteistoiminta-alueen osalta.

Käytännössä kunta voi subventoida eläinlääkäripalveluiden käyttöä joko siten, että kunnaneläinlääkäri antaa tuottajalle subventiosummalla alennetun laskun ja laskuttaa kuntaa subventioista, tai siten, että korvaus maksetaan eläinten omistajalle tai haltijalle kunnaneläinlääkärin kuittia vastaan.

LUKE:n vuonna 2019 julkaistun raportin (Eläinlääkäripalveluiden kustannukset nyt ja neljässä päivystyksen muutosskenaariossa) mukaan 61 % yhteistoiminta-alueista maksoi matkakorvauksia vuonna 2017. Etelä-Suomen aluehallintoviraston alueella kuitenkin vain 28 % ja Lounais-Suomen aluehallintoviraston alueella vain 22 % yhteistoiminta-alueista maksoi matkakorvauksia vuonna 2017. Sen sijaan Lapin aluehallintoviraston alueella korvausta maksoivat 80 % ja Pohjois-Suomen aluehallintoviraston alueella 63 % yhteistoiminta-alueista. Itä-Suomen sekä Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirastojen alueilla kaikki yhteistoiminta-alueet maksoivat matkakorvauksia. Raportin mukaan korvauksen suuruuden ilmoittaneilla alueilla korvaus oli vuonna 2017 keskimäärin 85 €/käynti. Korvaus näyttää kuitenkin olevan korkein Pohjois-Suomessa ja korkeampi Itä-Suomessa kuin Länsi- ja Sisä-Suomessa. Niillä alueilla, joilla korvauksia oli maksettu, korvausten kokonaissumma oli keskimäärin 20 150 € per yhteistoiminta-alue (11 804 –82 273 €).